

רעפ 3326-01-26 - מ.ש.מ. אחיסמך עבודות עפר ופיתוח בע"מ נ'
מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

רע"פ 3326-01-26

לפני: כבוד השופט חאלד כבוב

המבקשים: 1. מ.ש.מ. אחיסמך עבודות עפר ופיתוח בע"מ
2. שלום זרדב

נגד

המשיבה: מדינת ישראל
בקשה למתן רשות לערער על פסק הדין של בית המשפט המחוזי מרכז-לוד (כבוד השופטים ש' בורנשטין, א' פינק ו-ע' מיכלס) בע"פ 32874-06-25 מיום 17.11.2025
בשם המבקשים: עו"ד גדעון בן אור; עו"ד אדוה כוכבי

החלטה

לפניי בקשה למתן רשות לערער על פסק הדין של בית המשפט המחוזי מרכז-לוד (כבוד השופטים ש' בורנשטין, א' פינק ו-ע' מיכלס) בע"פ 32874-06-25 מיום 17.11.2025, בגדרו התקבל באופן חלקי ערעור המבקשים על גזר הדין של בית משפט השלום בפתח תקווה (כבוד השופט א' מלמד) בת"פ 2505-12-23 מיום 05.05.2025.

הרקע לבקשת רשות הערעור והבקשה

1. המבקשים הורשעו, לאחר שמיעת ראיות, בביצוע עבירות שונות לפי חוק רישוי עסקים, התשכ"ח-1968 וחוק שמירת ניקיון, התשמ"ד-1984, לרבות בעבירה לפי סעיף 13(ג)(א1)(א) לחוק זה (להלן: חוק הניקיון). בתמצית, יוסבר כי מבקשת 1, היא חברה פרטית העוסקת בביצוע עבודות עפר, ובמועדים שונים בשנת 2022, מבקש 2 ונאשם נוסף, שהיו עובדים בחברה, השליכו, פינו והובילו, באמצעות משאית ונגרר, פסולת בניגוד לדין וללא רישיון עסק מתאים.

2. במסגרת גזר הדין ניתנה הדעת לערכים המוגנים שנפגעו כתוצאה ממעשי המבקשים, ביניהם, הגנת

הסביבה ובריאות האדם. כן נסקרה מדיניות הענישה הנוהגת, ובתוך כך הוטעם כי מאחר שעסקין בעבירות אשר בוצעו ממניע כלכלי, קיימת חשיבות להשתתף קנסות מרתיעים ומשמעותיים. זאת בפרט מקום בו המבקשים לא נרתעו מקנסות קודמים שהושתו עליהם בגין ביצוע עבירות דומות. נוכח האמור, נקבע כי מתחם העונש ההולם הוא קנס כספי של עשרות אלפי שקלים, לצד התחייבות להימנע מביצוע עבירות בעתיד. בקביעת עונשם של המבקשים בתוככי המתחם, נשקל עברם הפלילי בעבירות דומות אותן ביצעו בשנת 2020. בנסיבות האמורות, נקבע כי על מבקשת 1 יוטל קנס כספי בסך של 70,000 ש"ח לצד התחייבות כספית על סך של 140,000 ש"ח להימנע מביצוע העבירות בהן הורשעה; ועל מבקש 2 הוטל קנס בסך 30,000 ש"ח לצד התחייבות כספית על סך 60,000 ש"ח להימנע מביצוע העבירות בהן הורשע.

כמו כן, ובהתאם להוראת סעיף 15ב לחוק הניקיון, הורה בית המשפט על חילוט המשאית והנגרר ששימשו לביצוע העבירות. זאת, בין היתר, מאחר שלנאשם הנוסף הייתה רשעה קודמת בגין מעשים משנת 2021, לפי סעיף 13(ג)(א1)(א) לחוק הניקיון, ומאחר שאין כל מחלוקת כי המשאית והנגרר שימשו לביצוע העבירות.

3. ערעור על הכרעת הדין ועל גזר הדין, הוגש לבית המשפט המחוזי. בהמשך, ולאחר שניתן פסק דין חלקי בעניין הנאשם הנוסף, חזרו בהם המבקשים מערעורם על הכרעת הדין. הערעור על גזר הדין התקבל באופן חלקי תוך שנקבע כי:

"אכן, ההלכה הפסוקה מורה כי יש לחלט נכסים אשר שימשו לביצוע העבירה - ובמקרה דנן ברור הוא כי כך דינם של המשאית והנגרר - אך בה בעת יש להתחשב, בעת הטלת הקנס, במצבו הכלכלי של הנאשם [...]. בתוך כך יש להתחשב גם בסנקציות כלכליות נוספות שהוטלו על הנאשם [...]. לפיכך, ונוכח העובדה כי שווים של המשאית והנגרר הוא כ-250,000 ₪ - סכום בלתי מבוטל - ראוי להפחית את הקנסות שהוטלו על ה[מבקשים] באופן זה שעל כל אחד מהם יוטל קנס בסך של 10,000 ₪ (ובסה"כ 20,000 ₪) חלף הקנסות שהוטלו בבית משפט [השלום]" (ההפניות הושמטו - ח' כ').

4. מכאן בקשת רשות הערעור שלפניי. בגדרה טענו המבקשים, בעיקרו של דבר, נגד ההחלטה להותיר את החילוט שהוטל עליהם בעינו. נטען שעניינם מעורר שאלות משפטיות עקרוניות בעלות השלכות רחב בכל הנוגע לסוגיה של חילוט כלי רכב בעבירות לפי חוק הניקיון. כן נטען, כי שווים הרב של המשאית והנגרר, הוא בגדר "נימוק מיוחד ע"פ סעיף 15(ב)(ב) לחוק שמירת הניקיון", וכי חילוטם "מהווה אכיפה בררנית ובלתי מידתית" - זאת, בפרט בראי הענישה הנוהגת בעבירות דומות ונוכח מצבו הבריאותי של מבקש 2.

דין והכרעה

5. כידוע, רשות לערער ב'גלגול שלישי' שמורה למקרים חריגים, בהם מתעוררת שאלה משפטית עקרונית החורגת מעניינם הפרטי של הצדדים, או בנסיבות המקימות חשש לעיוות דין או אי-צדק חמור

שנגרם למבקש (ראו למשל: רע"פ 81106-03-25 שיווק בע"מ ר.ד. ה.ר.א.ל נ' מדינת ישראל, פסקה 9 (08.04.2025)). הבקשה שלפניי לא עומדת באמות מידה אלה, ודי בכך על-מנת לדחותה.

6. חרף האצטלה העקרוניתאיתה ניסו המבקשים לשוות לבקשתם, פסיקת הערכאות דלמטה נטועה היטב בנסיבות המקרה הקונקרטי, וכזו אינה חורגת מעניינם הפרטני. זאת, בייחוד שעה שטענת המבקשים כי עניינם מעלה "שאלות משפטיות עקרוניות" נטענה בעלמא ונעדרת כל ביאור או פירוש. הלכה למעשה הטענה התמקדה בנסיבות אישיות, הרבה יותר מבשאלה משפטית עקרונית.

7. אף בטענות המבקשים ביחס לעונשם לא מצאתי ממש. זאת, בפרט, מקום בו המבקשים מלינים על החלטת בית משפט השלום המורה על חילוט, אשר נתקבלה מכוח סעיף 15ב(ב) לחוק הניקיון, שזו לשונו:

"הורשע אדם בביצוע עבירה לפי סעיף 13(ג)(א1)(א) (בסעיף זה - העבירה הראשונה), וביצע את אותה עבירה פעם נוספת בשלוש השנים ממועד ביצוע העבירה הראשונה (בסעיף זה - העבירה השנייה), יצווה בית המשפט לאחר שהרשיעו בעבירה השנייה, נוסף על כל עונש, על חילוט הרכב שממנו הושלכה הפסולת כאמור בסעיף 13(ג)(א1)(א), אלא אם כן סבר שלא לעשות כן מנימוקים מיוחדים שיירשמו".

הנה כי כן, כאשר נאשם ביצע תוך שלוש שנים שתי עבירות לפי סעיף 13(ג)(א1)(א) לחוק הניקיון, כבמקרה דנן נוכח הנאשם הנוסף (ועל כך עובדתית אין חולק), "יורה בית המשפט על חילוט הרכב ששימש לביצוע העבירה, בנוסף על כל עונש". בנסיבות אלו אף לא מצאתי כי מתעורר כל חשש לעיוות דין בנדון דידן.

8. בקשת רשות הערעור נדחית אפוא.

ניתנה היום, י"ז טבת תשפ"ו (06 ינואר 2026).

חאלד כבוב
שופט